

og prægtig sommerhymne klinger, · en højsang, der mod himlens blå sig svinger, · en jubelmesse, fuld af Herrens lov. · Måske er droslen og de andre med, · på samme vis som munken tonepræster, · men munken er en jubelmesse-mester! *Peter Ommerbo* (11).

LITTERATUR: (1) 659 14,519; (2) 219 503; 418 280; (3) 659 7,980; 439b 141 (*havskade*); 451 157; 756 20,917; (4) 439b 141; 842 66; 451 157; (5) 693b 1, 629 (Christiansø); 451 157; 683b 155; 785 202; 84 1,77; (6) 451 157; (7) 794 12,153; (8) 683b 153; (9) 248 2,214f; (10) 692 6/6 1954; (11) 657d 40 jf. 657b 53.

Syngende gulbug. BIOFOTO/Elvig Hansen.

Gulbug, *Hippolais icterina*

Dens overside er grågrønlig, undersiden citrongul, vinger og halefjer mørkebrune. Alm. ynglefugl og trækgæst.

– Danmarks Dyreverden 8, 232-34.

Gulbug 1875ff (1), navnet skyldes ornitologen Herluf Winge; *nattergalens horeunge* 1763ff (2), den synger så ivrigt som nattergalen, men efterligner andre fugles stemmer, jf. *bastard-nattergal* 1852ff (3); *græssmutte* 1823 (4), *haveirisk* og *bityv* 1852ff (5), *stor bladsmutte* (6).

»Den kommer sent, men det er som om den med sin afvekslende og livlige sang, der foredrages i et forrygende tempo, vil undskyldte, at den er lidt forsinket i det danske landskab« *Svend Kaulberg* (7). Stemmen knirker som læder der gnides (8) og lyder som: tjuk tjuk kommehid, kommehid tjuk tjuk! (9).

LITTERATUR: (1) 451b 275; (2) 693b 1,629; 451 162; 281c 163 (Falster); 753o 38f; (3) 451 162; 753o 38f; (4) 842 71; (5) 451 162; 753o 38f; 756 10,384; (6) 756 10,1920,384; (7) 438c 92; (8) 82 124; (9) 683b 115.

Fuglekonge, *Regulus regulus*

Denne vor mindste fugl (9 cm) har olivengrøn nakke og ryg, smalle hvide bånd på de brunsorte vinger og hvidgrå underside. Alm. ynglestandfugl i nåleskov og som trækgæst.

– Danmarks Dyreverden 8, 234-36.

Fuglekonge som skånsk persontilnavn Fuglekoning i 1300-t (1), »kronen« er en orangegul, glinsende stribe på issen; navnet har forbindelse med fabeln om fuglenes valg af en konge, den lille fugl satte sig på ørnens ryg, fløj et stykke højere og vandt (sml. gærdesmutte s. 308). Bagefter skjulte den sig i kærrets dynd, og de andre fugle bad frøen om hjælp, men kongefuglen krøb ind i et lerhul. Mens der gik bud efter storken, som skulle hente den ud med sit lange næb, holdt uglen vagt ved hullet. Uglen faldt i søvn og fuglekongen slap ud med pletter af det gule ler på hoved og vinger. Det er derfor, at uglen hades af andre fugle, så den kun om natten tør vove sig ud (Fyn; 2).

Blissmutte o. 1700 (3) gælder måske denne fugl; *nælde-konge* o. 1700-1826 (4), *næse-konge* 1826 (5) *nokkepert* Fyn 1826 (6), *stjerne-konge* 1852ff (7), »kronen« har tydelige takker; *kongefugl* 1852ff; VJylland, Læsø, Bornholm (8), *musespurv* Læsø (9), *småthomas* (-tammes) ved Bjerringbro (10), *tre-gend* Anholt 1891, man sagde den skulle